

תת"ע 4232/09/16 - מדינת ישראל נגד אפרתי שלמה

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

13 מרץ 2017

תת"ע 4232-09-16 מדינת ישראל נ' אפרתי שלמה

בפני כב' השופט עופר נהרי

מדינת ישראל

בעניין: מאשימה

נגד

אפרתי שלמה

נאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום אשר בו יוחסו לו שתי עבירות כדלקמן:

האחת - כי נהג ברכב כאשר עפ"י הטענה רישיון הנהיגה שלו פג תוקפו בשנת 2007 (6/8/07), וזאת בניגוד לסעיף 10 (א) לפקודת התעבורה.

השניה - כי במהלך נהיגתו הנ"ל ברכב לא ציית הוא עפ"י הטענה לתמרור 302 אשר היה מוצב בכיוון נסיעתו וזאת הן בכך שלא עצר את רכבו לפני שנכנס לצומת והן בכך שלא נתן זכות קדימה לכלי רכב אחר בצומת - כל זאת בניגוד לתקנות 64 (ד) ו 22 (א) לתקנות התעבורה.

בישיבת ההקראה אשר התקיימה כפר הנאשם בכל אשר יוחס לו בכתב האישום ובחר הוא לפרט ולטעון כי באשר לרישיון הנהיגה היה לו לדבריו רישיון נהיגה בינלאומי אשר לדבריו היה תקף במועד הרלבנטי לנהיגה גם בישראל, וכי באשר לטענה בדבר אי הציות לתמרור ואי מתן זכות הקדימה הרי שהוא כופר באלה גם כן.

לנוכח הכפירה נקבע והתקיים דיון הוכחות.

מטעם התביעה העיד בדיון ההוכחות השוטר מר נאג'ם האדי (ע.ת. 1) ובמסגרת עדותו הוגש הדו"ח שערך (סומן ת/1).

כמו כן, ובהסכמת הנאשם שניתנה, הגישה התביעה רשימת כניסות ויציאות עדכניות של הנאשם מן הארץ (סומנה ת/2).

מטעם ההגנה העיד הנאשם עצמו מר אפרתי שלמה (ע.ה.1), ולבקשתו, ובהסכמת התביעה שניתנה, הוגשו המסמכים הבאים:

1. תעודת תושב חוזר של הנאשם בה צויין כי תאריך קבלת המעמד הינו 8/4/2014 (סומנה נ/1 ו נ/6).

עמוד 1

2. מסמך בשפה הגרמנית משגרירות ישראל בוינה אשר לדברי הנאשם עסקינן(ציטוט מדברי הנאשם): "במסמך שמהווה הפניה מטעם שגרירות ישראל בוינה למשרד הרישוי בוינה שמאמת את הפרטים של הרישיון הישראלי המקורי שלו כדי לקבל את הרישיון הבינלאומי של השוק האירופי המשותף" (מסמך זה סומן נ/2). **3.** עותק רישיון הנהיגה הישראלי של הנאשם אשר תוקפו פג בתאריך 6/8/2007 (סומן נ/3). **4.** תעודת יושר מהמשטרה (סומנה נ/4). **5.** רשימת כניסות ויציאות של הנאשם מהארץ שהופקה בשנת 2014 (סומנה נ/5).

המסמכים המצויינים לעיל הם כאמור כל המסמכים שבחר הנאשם להגיש כראיות במשפטו.

הצדדים סיכמו בעל פה.

מסקנתי בעקבות מתן הדעת לעדויות, לראיות ולדבר הדין הינה שהתביעה הוכיחה כנדרש את שתי העבירות שיוחסו לנאשם וכי לפיכך דינו להרשעה בהן.

להלן נימוקיה המפורטים של הכרעת הדין:

באשר לעבירה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פג תוקפו לפני כעשור בשנת 2007:

ראשית יש לומר כי בכל המסמכים שהגיש הנאשם במסגרת ראיותיו בדיון ההוכחות שהתקיים בפני, אין בנמצא כל רישיון לאומי אוסטרי ו/או כל רישיון נהיגה בינלאומי.

המסמך נ/2 משגרירות ישראל בוינה לפיו, לדברי הנאשם, מדובר בהפניה לצרכי קבלת רישיון נהיגה בינלאומי, איננו יכול להוות תחליף לרישיון נהיגה בינלאומי או לרישיון לאומי אוסטרי.

גם תעודת תושב חוזר ואישור משטרה על העדר עבר פלילי (נ/1, נ/4, נ/6) אינם יכולים להוות כמובן תחליף לרישיון נהיגה בינלאומי או לרישיון לאומי אוסטרי.

מה שכן הגיש הנאשם הוא כאמור את המסמך נ/3 שהוא צילום רישיון הנהיגה הישראלי שלו שפג תוקפו - כשרשום עליו - בשנת 2007.

והרי זוהי בדיוק טענת המאשימה בתיק זה - כי הרישיון פג בשנת 2007.

למעשה, הנאשם עצמו גם ציין ואישר בחקירתו הנגדית בבית המשפט כי אכן רישונו הישראלי פג תוקפו בשנת 2007. (ראה נא דברי הנאשם בעמ' 9 לפרוטוקול).

הנה כי כן - כבר בשלב זה ניתן לראות שלמעשה הנאשם לא תמך כלל את טענתו על כי הוא החזיק בידיו במועד העבירה רישיון נהיגה בינלאומי תקף ו/או רישיון נהיגה לאומי אוסטרי תקף.

אלא שאף זאת יודגש ויוסבר:

גם אם היה הנאשם מגיש במשפטו זה כראיה רישיון נהיגה בינלאומי או רישיון נהיגה לאומי אוסטרי, ממילא לא ניתן היה לקבוע כי רשאי היה הוא לנהוג באמצעותו בישראל במועד העבירה (5/9/16).

דברים אחרונים אלה נאמרים בשים לב לדבר המחוקק בתקנה 567 א. לתקנות התעבורה אשר כותרתה " **רישיון נהיגה לעולה ולתושב חוזר**". (ההדגשה איננה במקור).

ואסביר:

מאחר שהנאשם היה בגדר "תושב חוזר" (ויזכר כי הוא עצמו כך טען ואף הגיש כאמור תעודת תושב חוזר (נ/1, נ/6) אשר בה צויין כי קיבל מעמד של תושב חוזר בתאריך 8/4/2014) אזי פירושו, שבהינתן כניסותיו ויציאותיו של הנאשם מן הארץ ובשים לב לדבר המחוקק בתקנה 567 א. לתקנות התעבורה, אשר היא היא הרלבנטית לתושב חוזר (להבדיל מתקנה 567 א) לתקנות התעבורה), פירושו שהנאשם לא היה רשאי לנהוג בישראל ביום 5.9.16 באמצעות רישיון נהיגה בינלאומי או רישיון נהיגה לאומי זר (שממילא כאמור אף כלל לא הוצגו בתיק זה).

וכך הוא נוסחה של תקנה 567 א. לתקנות התעבורה שכותרתה כאמור " **רישיון נהיגה לעולה ולתושב חוזר** " :

" עולה חדש, אזרח ישראל או תושב ישראל הרשאי לשבת בישראל ישיבת קבע, אשר שהה מחוץ לישראל במשך תקופה של שנה רצופה אחת לפחות לפני יום כניסתו האחרונה לישראל, רשאי לנהוג ברישיון נהיגה זר המתאים לדרגת רישיונו, במשך תקופה של שנה מיום כניסתו לישראל ובלבד שנתקיימו בו תנאי הגיל האמורים בתקנות 188 עד 190 " (ההדגשה איננה במקור).

ובכן, הנה התאריכים הרלבנטיים לפרשה זו שבפני:

מועד הנהיגה בתיק זה - 5/9/16.

מועד כניסתו האחרונה של הנאשם לישראל 7/7/15.

מועד יציאתו האחרונה של הנאשם מישראל לפני כן 30/6/15.

הנה כי כן:

ראשית - עולה כי הנאשם לא שהה מחוץ לישראל תקופה של שנה רצופה אחת לפחות לפני יום כניסתו האחרונה לישראל. (שהרי כאמור, לפני יום כניסתו האחרונה לישראל - 7/7/15 - לא שהה הוא תקופה של שנה רצופה אחת מחוץ לישראל, שכן שהה הוא בארץ מיום 8/4/15 עד 30/6/15 - כלומר שהה בארץ עד 30/6/15 והרי בין 30/6/15 ל- 7/7/15 לא חלפה שנה רצופה אחת לפחות אלא רק חלף כשבוע ימים).

שנית - גם בתנאי השני של התקנה אין הנאשם עומד, שכן בעת הנהיגה באירוע זה - 5/9/16 כבר חלפה שנה מיום שנכנס לאחרונה לישראל 7/7/15, כך שגם במישור זה לא זכאי היה הנאשם לנהוג בישראל, אלא כאשר ברשותו רישיון נהיגה ישראלי תקף.

לסיכום סוגיית הרישוי בתיק זה ייאמרו אם כך הדברים הבאים:

א. לא הוצג במסגרת ראיות ההגנה בתיק זה כל רישיון בינלאומי או לאומי וזאת על אף שלנאשם ניתנה אפשרות בת כארבעה חודשים להתארגן לדיון ההוכחות מיום ההקראה בתיק ועד למועד ההוכחות בתיק זה, ועל אף שהוסבר לנאשם (ראה פרוטוקול ההקראה) כי זכות לו להביא לדיון ההוכחות כל ראיה וכל עד מטעמו.

ב. יתרה מכך : אפילו אם היה מוצג ע"י הנאשם רישיון נהיגה בינלאומי או לאומי (וכאמור לא הוצג) עדיין לא היה הנאשם עומד בדרישות הדין כביטוי בתקנה 567 א לתקנות התעבורה הרלבנטית לענינו.

בנסיבות אלה, כאמור, דין הנאשם להרשעה בעבירת הרישוי שיוחסה לו שכן גובשו יסודותיה של העבירה המדוברת.

וכעת לענין לעבירה הנטענת של אי הציות לתמרור אגב אי מתן זכות קדימה בצומת:

השוטר רשם באופן מפורט מאד את אשר ראה לנגד עיניו - ובכלל אלה את כל ההיבטים הבאים : את כיוון נסיעתו של הנאשם; את אופן תנועת הנאשם עם רכבו; את מעבר הנאשם עם מכוניתו את קו העצירה ואת מעבר החציה ופנייתו המהירה של הנאשם עם מכוניתו לרח' המלכים מבלי לתת זכות קדימה לרכב מסוג מונית; את קירבת המונית לצומת; את גרימת הנאשם בהתנהלותו למונית לבלום חזק ולסטות לשמאל ואף לניידת המשטרה לבלום ולסטות לימין; ואת המשך נסיעת הנאשם למערב.

אין אני סבור כי היו לשוטר ענין ו/או יכולת להמציא כביכול את כל הפרטים הספציפיים הללו מפרי דמיונו.

התרשמותי הישירה מעדות השוטר היתה כי מדובר בעדות עניינית, כנה ועקבית.

השוטר היה במרחק קצר ממקום ההתרחשות.

נחה דעתי - אף בעקבות החקירה הנגדית שניהל הנאשם בבית המשפט אל מול השוטר כי לשוטר היתה תצפית ראויה אל עבר המתרחש.

אף לא מצאתי כי נסתרה גירסת השוטר על כי נשמר קשר עין רצוף עד לעיכובו של הנאשם.

האירוע אף התרחש באור יום (בשעה 10:40 בבוקר) ולא נסתרה גירסת השוטר על כי היתה ראות טובה.

חיזוק לעצם קיום המונית המדוברת שדרכה נחסמה ניתן למצוא בגירסתו הספונטנית של הנאשם על אתר עת אמר הנאשם לשוטר כי המונית היתה לדבריו רחוקה ממנו.

בחקירתו הנגדית של הנאשם התקשה לטעמי הנאשם להסביר את דבר תגובתו האמורה אגב איזכור המונית בתגובתו שלו מחד גיסא, וזאת כאשר מאידך גיסא, ובכל הכבוד, בבית המשפט בחר הנאשם לטעון כי הוא כלל לא הבחין במונית. הנאשם התקשה לטעמי, ובכל הכבוד, להסביר את הסתירה בין דבריו על אתר לבין דבריו בבית המשפט בענין זה (ראה נא לענין זה את המצוי בעמ' 8 שורות 15 עד 23 לפרוטוקול).

גם על התצלומים שבחר הנאשם להציג לשוטר (באמצעות הצגת התצלומים בטלפון הנייד שלו בפני השוטר בבית המשפט ומבלי לדאוג להדפיס עותק שלהם לצרכי הגשתם כראיה) השיב השוטר תשובות מספקות ומשכנעות ושב והסביר והדגים כי בשים לב לכיוון הגעת הנאשם לצומת לא היה בנוכחות של המונית כדי להסתיר לשוטר מראות כיצד הנאשם מגיע עם מכוניתו ומפר את זכות הקדימה של המונית תוך שהוא מפר את מיצוות התמרור 302 שהיה בכיוון נסיעתו על שני היבטיו - הן לא עוצר כמיצוות התמרור והן, בנוסף לכך ובהמשך לכך, מקפח את זכות הקדימה עד כדי כך שמאלץ הוא את נהג המונית לבלום ולסטות וכך גם את הניידת.

זאת ועוד, לגבי אחת התמונות שהציג הנאשם לשוטר אף נאלץ הנאשם עצמו להכיר בכך שניתן לראות את הדרוש מבחינת שדה הראיה שהיה לשוטר. (ראה נא את עדות הנאשם עצמו בשורות 2 - 4 לעמ' 9 לפרוטוקול).

לסיכום: גם העבירה הנוספת שיוחסה לנאשם הוכחה כדבעי ולגביה יש לומר כי מהנסיבות שהוכחו בפני אף ניכר כי קצרה היתה שם בצומת הדרך להתרחשות של תאונת דרכים בשל התנהלותו של הנאשם בנהיגתו.

לאור כל המנותח ומפורט לעיל, ואף לאחר שלקחתי בחשבון כי עדות יחידה מטעם התביעה מצויה בפני, מסקנתי היא כאמור כי גובשו והוכחו כל יסודות העבירות שיוחסו לנאשם בתיק זה - הן עבירת הנהיגה ללא רישיון נהיגה תקף אשר פג תוקפו בשנת 2007 (קרוב לעשור ביחס למועד הנהיגה) והן עבירת אי הציות לתמרור 302 הן במובן אי העצירה וגם במובן אי מתן זכות הקדימה בצומת בהמשך לכך.

הנאשם מורשע לפיכך בשתי העבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

במאמר מוסגר אציין לבסוף כי במידה לא מעטה לפנים משורת הדין אני נמנע מלהרשיע את הנאשם גם בעבירה נוספת שניכר שמתגלית על פניה מן העובדות שהוכחו בפני בתיק זה והיא עבירת העדר ביטוח וזאת כעבירה נלווית לעבירת הנהיגה אגב העדר תוקף רישיון הנהיגה תקופה שכזאת .

ניתנה היום, 13 מרץ 2017, במעמד הצדדים.

קלדנית:שני נעמן